

- Kastelet er en bedre løsning

Vejen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 35

36. årgang

22. august 1970

Fortæl Amagerboerne Sandheden - NU!

Siden Saltholm-planerne begyndte at tage form har de særligt støjrante Amagerboere håbet, at støjen snart ville få ende. Optimister mente, lufthavnen kunne flytte til Saltholm i løbet af 6-7 år. De mere nøgterne mente, det kunne blive om 10-15 år. Flyvetidskriftet „Flyv“, august 1970, skriver imidlertid:

„... men Kastруп skal under alle omstændigheder forblive i brug i 20 år endnu, så man undgår næppe at ekspropriere de værst plagede kvarterer. Derved fjernes et væsentligt argument mod lufthavnens forbliven, for selv om lufthavnen flyttes til Saltholm, vil den stadig kunne høres i store dele af København.“

De særligt støjrante må have krav på at få sandheden at vide. Det må i dag kunne slås fast, at der er større sandsynlighed for, at Kastруп lufthavn efter sin udbygning ikke vil blive nedlagt, end der er for, at den bliver flyttet til Saltholm. Man vil ganske simpelt ikke kunne skaffe penge - for andre vigtige opgaver trænger sig på inden for de muligheder, staten har for at skaffe sig midler, og mere og mere går det op for folk, at der ville blive tale om en fejlinvestering.

Forrygning har der ikke kunnet opnås bevilling til så lille et beløb som 1½ mill. kr. til en nødtørftig udvidelse af fragtterminalen. Og man har på en lang række områder måttet udslyde vejbyggeri, der trængte sig på.

Hvis ikke Danmark i dag, hvor vi har den højeste produktion, vi nogensinde har haft, har råd til at bruge 200 mill. kr. til almindelig fortsettelse af det i gang værende vejbyggeri, hvordan skal Danmark så få råd til en ikke-overbevisende investering på ekstra 4.000 mill. kr. til byggeri af en lufthavn med samme kapacitet som den, der i forvejen ligger i Kastруп på det tidspunkt?

Jeg tror, Børge Outze har ret i, hvad han skriver i sin leder „Blår“ i Information 29.-7.:

„Mens der ikke er nogen tvivl om, at vi i de kommende år skal have en del broindvielser, med eller uden røde løbere, tyder meget på, at der ikke bliver brug for noget skænderi om, hvem der skal have den ære at indvi en ny lufthavn på Saltholm; thi man indvier jo ikke luftkasteller.“

Fortæl dog amagerkanerne, at deres håb er et luftkastei. Der bør i hvert fald ikke opføres flere boliger på de områder, som vil blive

ramt af den fortsatte udbygning af lufthavnen. De, der er mest generet af støjen, må i ro kunne vælge sig et nyt sted at bo.

Det er da muligt, at det over en længere årrække kommer til at dreje sig om 3-4.000 familiers boliger, der skal nedlægges. Erstatningsbyggeriet vil være overkommeligt, da det kun drejer sig om 1 pct. af boligbyggeriet.

Staten bør ganske simpelt tilbyde samtlige særligt støjrante at overtage deres huse til en sum, der gør det muligt for beboerne at bygge noget tilsvarende et andet sted. Selv om det kom til at dreje sig om så meget som 3-4.000 boliger, ville beløbet dog ikke blive højere end en fjerdedel af, hvad det koster i merudgifter at bygge en lufthavn på Saltholm - en lufthavn, der da ud i al fremtid ville have en langt dårligere og mindre økonomisk beliggenhed end den nuværende - „den i alle henseender velbeliggende lufthavn i Kastруп“, iflg. samme artikel i „Flyv“.

Da man i sin tid under trafikminister Horn fik øje på Saltholm, sagde man, at man nøjagtig måtte undersøge følgende tre muligheder:

(Fortættres side 2)

- Billigere og mere hensynstakt over for personalet, siger IB CHRISTENSEN i et brev til finansminister POUL MØLLER i anledning af planerne om at bygge kontorhus for 30 millioner kroner i Vedbæk til den nye forsvarskommando

I sidste uge kritiserede VEJEN FREM skarpt planerne om at placere den nye forsvarskommando i Vedbæk. Det er ikke rimeligt, at der i en tid, hvor der af lønfindende samfundsøkonomiske grunde bør udfoldes bestræbelser på at dæmpe den offentlige aktivitet, bruges 30 millioner kroner til opførelse af nye kontorbygninger, altså endnu mere end Klude-skatehuset har kostet, når forsvaret har plads nok i Torvejen.

VEJEN FREM gjorde desuden opmærksom på, at der igennem en årrække er brugt henimod 10 millioner kroner af forsvarsbevillingerne til at restaurere Kastelet ved Langelinie, hvor væsentlige dele af den fremtidige forsvarskommando allerede har til huse. Når restaureringen er tilendebragt, vil der være rigelig plads i Kastelet.

Spørgsmål til finansministeren

Retsforbundets landsformand Ib Christensen har allerede fulgt sagen op med et brev til finansminister Poul Møller. Ib Christensen skriver:

„Idet jeg henviser til vedtagne forsideartikler i ugebladet „Vejen Frem“ nr. 33/70 beder jeg Dem venligst oplyse, om der forud for finansudvalgets

Udvidet priskontrol med margarine og mel

Monopoltilsynet har udvidet sin forudgående kontrol med prissesttelsen for margarine og mel. Over for Margarine-Compagniet M. C. har tilsynet krævet plantemargarinens „Bellis“ inddraget under kalkulationsordningen, som tidligere kun har omfattet „Oma“ bordmargariner. Det umiddelbare resultat blev en prisnedsættelse for „Bellis“.

Over for Dansk Mel-Central har monopoltilsynet udvidet det priskontrollerede vareområde til foruden „Amo“ og „Gluten“ husboldingsmel, også at omfatte bagerimel. I denne anledning har tilsynet truffet afgørelse om en række spørgsmål i forbindelse med fordelingen af visse omkostninger på de to slags mel. Afgørelsen medførte bl. a., at der ikke blev godkendt en prisforhøjelse på husboldingsmel, som der var ansøgt om.

Udsnitning til forsvarsministerens bevillingsundersøgende om godt 30 millioner kroner til opførelse af nye kontorbygninger på flyvestation Vedbæk har forregnet overvejelser i udvalget eller regeringen om i stedet at søge den nye forsvarskommando placeret i Kastelet.

En sådan løsning synes umiddelbart mere meningsfuld og væsentligt billigere for skatteyderne end den valgte. Den vil formentlig også være mere hensynsfuld over for det berørte personale. Jeg inviterer derfor med interesse en redagørelse fra Dem.“

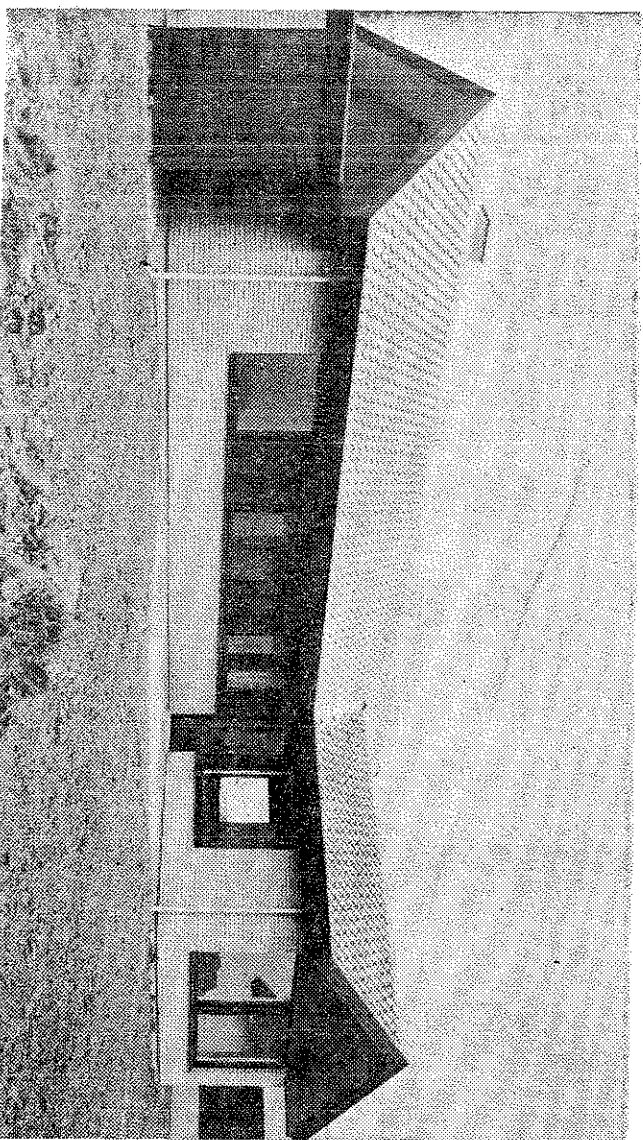
Premieret fejlagtelse

Bestyrelsen om forsvarskommandøens placering i Vedbæk og bevillingen af de mange penge til det overflødige byggeri ser simpelt hen ud til at være en fejtagelse, som kan forklares med de politiske vanskeligheder, som forsvarsministerens første plan om en placering på Lyngbyvej møde i Finansudvalget. Alene at politiske grunde måtte der hurtigt findes på en anden løsning, og derfor har der næppe været tid til påny at overveje alle muligheder. Man skulle derfor mene, at alle parter i sagen nu måtte kunne ens om en ny stillingtagen, som offentliggørelsen kan godtgøre som mere rimelig, som tager hensyn til de samfundsøkonomiske problemer, og som ikke i undvigst omfang bereder forsvarskommandøens personale vanskeligheder af boligmæssig og anden art.

Iflg. presseforlydere har forsvarsministeren imidlertid fundet anledning til at premiere forslaget om en placering i Vedbæk med ikke mindre end 1.000 kr. De er tilfaldet en fuldmægtig, der gør tjeneste i Vedbæk, og som - fortællt nok - ikke har haft lyst til at flytte. En ny beslutning vil derfor kræve en personlig overvindelse af forsvarsministeren, og sådan noget er svært i politik.

VEJEN FREM afstår gerne fra en præmie for forslaget om at placere forsvarskommandoen i Kastelet. Ei heller bør fuldmægtigen berøves sin lotterigevinst. Men de danske skatteydere fortjener at blive præmieret for deres utrolige tålmodighed, og derfor bør politikerne overvinde sig selv, berigtige fejtlagelsen og spare 30 millioner kroner.

Pov-

Hus- og grundpriserne fortsætter himmelflugten, samtidig med at renter og kursstab gør det til luksus for en ung familie bare at drømme om eget hus - Se artiklen side 3.

Førvirring og planløshed - side 2 ✕ Frihed - side 3 ✕ Grundpriserne fortsætter himmelflugten - side 3
Socialistisk diktatur eller videnskabelig politik - side 4 ✕ Kronik - side 4-5 ✕ Dagsorden for landsmødet
- side 5 ✕ Breve fra læserne - side 6-7 ✕ Forbundsrådet om kommunernes likviditetsvanskeligheder - side 6

VEJEN FREM

UDGIVER AF FORENINGEN RETSFORBUNDETS PRESSE

Redaktion og ekspedition:

Kroghsgade 1, 2100 København Ø, Tlf. TR 15 2157 - Giro 7835

Kontortid: Mandag - Fredag 10-15.00. Lørdag et kontoret lukket

Annoncer 65 øre pr. mm plus evt. seriplacering

Redaktion

Abonnement:

Vilh. Høffmann (ansvarsh.) Kr. 52 pr. år

Erik S. Rens Kr. 16 pr. kvartal

Poul Westergaard Lørdag 1.00 kr. pr. nummer

Trykt i Provins Trykkeriet, Vordingborg

Forvirring og planløshed

FORVIRRINGEN nærmer sig det totale, og hvis der skulle være dem, der venten en ny statsbankerot a la 1813, skal vi ikke fortænke dem deri. Andre er måske mere tilbøjelige til at betragte det narrespil, politikernes diverterer øs med, som et forspil til optagelsen i Fællesmarkedet - se f. eks. dette nummers artikel på bagsiden om Fællesmarkedets landbrugspolitik, der er ganske god at få forstand af. Men for at være helt ærlige, så tror vi ikke et øjeblik på, at der ligger nogen specielt skumle hensigter bag det hele. Mafiaen har næppe nogen underafdeling på Slotsholmen, og søger man en forklaring på den hovedløshed, der præger den økonomiske politik her i landet p. t., skal man langt snarere søge den i det faktum, at vi tilsyneladende ikke i mange årtier har haft så ringe politikere, som vi har det i dag.

VI KAN IKKE beklage os over politikernes uddannelse, men vi kan beklage os over det faktum, gensinde tidligere, men vi kan beklage os over det faktum, at politikerne af i dag, samtidig med, at han ofte lefter for vælgerne med halve sandheder, ikke sjældent er bange for den vægter, som han i sit politiske virke så ofte viser, at han ikke sætter ret højt. F. eks. ved at gå med til at forbyde eller i høj grad vanskeliggøre det for kommunerne at låne, samtidig med, at staten selv betræder lånestien, når det kan lade sig gøre - her sidst et statslån på 100 millioner d-mærk - så er den halve milliard nået siden november. Jo, der er tempo på. Men staten gør skam også noget for kommunerne. De har nu fået lov til at give større rente til forsikringselskaberne, der i modsætning til staten har penge nok, men de låner dem naturligvis ikke ud til en ussel rente på 11% pct., og nu får kommunerne altså lov til at betale de rige forsikringselskaber 13 eller 14 pct. Det vil næppe sætte kommuneskatten ned ret mange steder.

DET MA VÆRE en ærgerlig situation for kommunerne, at staten, der faktisk skylder kommunerne omkring 3 milliarder kroner, i stedet for at betale følger spot til skade ved at anvise de fornærmede lånemuligheder, som man for få år siden uden leven ville kunne kalde for åger uden at komme i kløerne ved domstolene. Det tør vi ikke i dag, men vi går vist ikke nogen for nær ved at fastslå, at vi er mange, der kommer i en særdeles ubehagelig kløkke i den nærmeste fremtid. I indværende skatteår er vi nået op på at betale over 48 pct. af nationalindkomsten til de offentlige kasser, og med den stoffundne MOMS-forhøjelse skulle vi nu være passeret de 50 pct. med udsigt til at komme op på 55 i 1971.

Vi tager gerne vor hat af for den - desværre anonyme - kommunalpolitiker, der i „Jyllands-Posten“ gav udtryk for, at hvis man ville have svømmebade, dyre sportsanlæg og nogle steder også rådhus og meget andet, ja, så må man betale for det. Endnu hellere løftede vi på hatten for den kommunalpolitiker, der simpelthen sagde nej til at bruge andre menneskers penge til at opfylde højtaltende pressionsgruppers luksuskrav, når der er så mange vigtige og væsentlige opgaver, der ikke er penge til at løse. Hvor finder vi egentlig ham uden for Retsforbundet?

SITUATIONEN er efterhånden noget akavet. Loven om byrådefordelingen placerer det økonomiske ansvar for en lang række væsentlige opgaver hos kommunerne, samtidig med at man fra staten og Folketinget lægger hindring på hindring i vejen for den kommunale administration. Naturligvis er der noget tiltalende i den tanke, at udgifterne skal betales med det samme, altså at man undlader at skubbe de økonomiske byrder over på de kommende generationer, men så må man i anstændighedens navn også skabe rimelige arbejdsforhold for kommunerne, og det har man indtil nu undladt. Hvor længe skal vi f. eks. vente på, at staten skærer tilsvarende ned på sit anlægsbudget, for det kan dog næppe være meningen, at den nye kommunalordning skal benyttes til at lade de offentlige budgetter ryge helt op i skyerne? Så vidt vi kan se, nærmer det tidspunkt sig med stormskridt, hvor der bliver tale om en egentlig ekspropriation af borgernes arbejdsudbytte. Man må virkelig spørge sig selv, om en såkaldt borgerlig regering vil lægge navn til noget sådant. Vi kan dårligt tro det.

E.S.R.

Fra Forbundsrådet skriver Niels Nøhr:

Hvor længe?

Det danske samfunds økonomi er ude af balance. Trods tilsyneladende ihærdige forsøg fra politisk side på at doktorere på patienten bliver tilstanden ikke forbedret, snarere tværtimod.

Der er ikke større forskel på de diagnoser, som de nuværende folketingspartier stiller, det være sig regeringspartierne som oppositionspartierne. Alle synes at tro, at landets økonomi kan reddes, hvis der foretages tilstrækkeligt store indskrænkninger i det såkaldte private forbrug, og hvis en større og større del af nationalindkomsten tvinges ind i de offentlige kasser. Der synes at herske en tyrkeretro på, at en statsdirigeret planøkonomi kan løse de økonomiske problemer, og der er ingen væsensforskel i denne indstilling blandt de socialistiske partier og de såkaldt borgerlige partier.

Den øjeblikkelige økonomiske situation viser med al ønskelig tydelighed, at der er noget galt. Inflationsspejglet stikker hovedet frem fra alle sider, men i stedet for at angribe kilderne til inflation og manglende balance i økonomien søger man tilsyneladende at tilsiøre forholdene ved en række indgreb mod inflationsfølgene. Det røde kabinet med Jens Otto Krag ved rotpinden måtte forlade skuden, da det forsøgte at forplumre situationen omkring den økonomiske ubalance ved at ville inddrage en pristalsproportion, så virkningerne af den forføjede politik kunne tilsiøres en tid. Åbenbart lærte den nuvæ-

N. Nøhr

tekroner tilbage gennem prisnedsættelser på en række varer, der lige for nylig er blevet yderligere fordryet gennem en MOMS-forhøjelse, må da vist bedst kunne karakteriseres som den hidtil næst tåbeligste måde at gøre tingene forkert på. Skal det virkelig til at være statsmandskunst først at brandkatte befolkningens ar-

Fortæl Amagerboerne sandheden

(Fortsat fra forsidens)

Luftforureningsproblemet for København kan indlertid meget vel nødvendiggøre, at man stopper for alt boligbyggeri på Amager (herunder Urban-byen). Det areal, der ikke fremtidigt vil få anvendelse til lufthavn, men kun til indflyvningsområde, bør straks tiplantes med skov. Skov har en umådelig luftfornyende betydning. I modsætning til mennesker og bil-

ler, som forbruger ilt og udstiller kuldioksyd, forbruger træerne kuldioksyd og producerer ilt. Skov har desuden en støfdæmpende virkning. Der må stadig regnes med nye industrier i Københavnsområdet, f. eks. petrokemiske industrier, som man gerne vil have lidt på afstand. Så der bliver hårdt brug for Saltholm til sådanne formål - bl. a. til et atomkraftværk, hvor økonomien er afhængig af kort afstand til forbrugsstedet for el og spildvarme. Der er således mange alvorlige grunde til en revision af planerne. Og folk må have besked.

Knud Tholstrup. Princippet beslutningen er derfor truffet på et spinkelt grundlag. Alle tre muligheder burde have været nøje og uholdt undersøgt og resultatet offentliggjort. Principbeslutningen står nu i vejen for den mest hensigtsmæssige placering af de nye enheder i udbygningen af Kastrup lufthavn, - for der regnes jo med, at det hele skal være midlertidigt. Ing. Berlingske Tidende 31.-7. skal man bygge en luftgodsstation til 140 mill. Denne lægges på et sted, hvor den efter al sandsynlighed ikke ville blive lagt, hvis man med sikkerhed vidste, at Kastrup lufthavn skulle bibeholdes.

Det er ubetinget nødvendigt at have en realistisk langtidspan, for at planlægningen af udvidelsen kan finde sted rationelt og med udnyttelse af alle transportøkonomiske fordele.

bejdsudbytte og derefter at mene, at man kan redde lidt ved at sende nogle smuler tilbage igen.

I sin tid brugte J. L. Bjørner (så vidt jeg husker) en tegning af Storm P. i et af sine skrifter. Tegningen viser en velnæret herre ved et bugnende bord, og ved siden af står en lille hund og tigger om nogle smuler. Manden stiller da hunden tilfreds ved at skære en stump hale af hunden og stikker den i gabet på den.

Det socialdemokratiske forslag om prisnedsættelser med skattekroner ligner i unyggelig grad den situation, som Storm P. viste i sin tegning.

Hvor længe endnu vil landets borgere være tilfredse med at få samme behandling som hundene?

Hvor længe vil landets vælgere finde sig i, at folketingspartiernes politikere driver landets økonomi længere og længere ud i uforret.

Den dag kan ikke være fjern, da det må gå op for befolkningen, at den hidtil anvendte kur er forkert.

Det er på høje tid, at der nu tages fat på at bekæmpe dyrtiden og ikke dens følger. Retsforbundet har før været med til at afslutte retningssvinget for en sådan politik, og den bedste sikkerhed for at få ført en effektiv kamp mod inflation og dyrtid er at give Retsforbundet en central plcering i dansk politik igen.

N. NØHR.

Pristoppet og lønstigningerne

Dyrtidsregulering og arbejdstidsforkortelse fra september 1970 vil medføre øgede udgifter for de erhvervsdrivende, selv om den ene dyrtidsportion bliver refunderet gennem den særlige ordning med ATP-bidragene. Virksomheder, der omfattes af bestemmelseerne om pristop for tjenesteydelser, må indlertid ikke i den anledning uden videre forhøje deres priser og takster m. v. Hertil kræves der dispensation fra pristoppet. Monopoltilsynet vil i den nærmeste fremtid behandle de organisationshenvendelser om branchewise dispensationer, som er indkommet, og hvis der ikke gives generelle dispensationer, må de enkelte virksomheder ansøge om individuelle dispensationer, hvis de ikke mener at kunne bære merudgifterne.

AKTOPHOT

LYSTRYK
FOTOKOPI
DUPLIKERING
OVERSÆTTELSER
Tonnegade 9
7100 Vejle

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær

Bjerggade 2 - 3000 Helsingør

Tlf. (03) 21 43 44

Malerfirma
H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skødstrup

Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

Overforbrug?

- Nej men der bestilles for lidt!

„Hvor er det galt?“ spørger Manden fra Tøften i „Landsbladet“. Han har som så mange andre haft en fornemmelse af, at regeringens fernimader over befolkningens forbrug, altså væksten i den private sektor, ikke havde alt for solid basis i kendtgerningerne, og han fortæller sine læsere, at der faktisk findes økonomer, som placerer overforbruget et helt andet sted.

„På et tidspunkt, da vi vel alle - det offentlige forbrug og de fleste blevet overbevist om, at det private forbrug er et overforbrug, og at forbruget skulle være årsag til vore svære økonomiske problemer, kommer en økonom og påstår, at det er en ren vrangforestilling.

Det er cand. poll. E. Damsgård Hansen, der er amanuensis ved Handelsøjskolen i København. Han påviste i en kronik i Aartus Stiftstidende 31. juli, at udviklingen har været præget af en hastigt stigende andel i offentlig forbrug, fra godt 10 pct. i 1960 til godt 16 pct. i 1969. Ligeledes har investeringsernes andel af brutto-nationalproduktet været stigende, fra næsten 22 pct. i 1960 til 28 pct. i 1969.

Modstykket til den forholdsvis messige stigning i disse to poster

Det private forbrug vokser ikke nær i samme takt som produktionen.

Der er blevet udtrykt megen bekymring over, at det skattefrie år - 1969 - ledsagedes ikke bare af en kraftig stigning i indtægten, men også af en kraftig stigning i forbruget. Det kan nu på talnemæssigt grundlag godtgøres, at forbruget netop i 1969 langt fra fulgte med produktionen.

Den økonomiske debat er på gal kurs, mener økonomen. Og han foreslår, at man refter opmærksomheden mod det, der er galt, nemlig produktionsiden. En rationel tilrettelæggelse af beskæftigelsen hos det offentlige, hvor 350.000-400.000 mennesker beskæftiges, kunne mobilisere betydelige reserver i dansk økonomi. Men også på andre områder forsummes hensynet til produktionskræfternes hensigtsmæssige anvendelse, siger E. Damsgård Hansen.

Og det skal nok være rigtigt. Det kan man næsten se med det blotte øje i dagens Danmark. Blev der bestilt noget mere de steder, hvor det er galt, blev der også mere at dele. De her refererede synspunkter fortjener opmærksomhed i vor økonomiske debat.

Grundpriserne fortsætter himmelflugten

At denne regering lige så lidt som dens forgænger har fået hold på grundprisindekningen, ser man med al tydelighed af de seneste statistiske opgørelser. Grundpriserne fortsætter uanlagt deres himmelflugt, selv om der kan være variationer i stigningsraten fra kvartal til kvartal. Det er fortsat en sikker pengeanbringelse at købe byggegrund, og grundspekulanterne har stadig deres kronede dage. For de unge, som skal sætte bo, bliver villakræne hårdere og hårdere. De betaler dyrt for den sorte hånds reaktionære borgerlige politik, som bl. a. Det radikale Venstre har påtaget sig at garantere for.

Byggegrunde koster nu over 100 kr. pr. m² i hovedstadsområdet

Th. Westergaard
Vognmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Hedebrandt
Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN
Tønmester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN
ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Hovedstadsområdet

1966	kr. 68,63
1967	kr. 83,84
1968	kr. 91,26
1969	kr. 100,15

Tabellen „Salg af ubebyggede grunde under 2000 m² i fri hande“ viser klart udviklingen i byggegrundspriserne. - Nedenstående beløb angiver den gennemsnitlige købesum pr. m² i forskellige områder:

1966	kr. 19,93
1967	kr. 22,18
1968	kr. 25,89
1969	kr. 30,28

»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Åbhus
Telf. 06 - 12 99 1/6

Trækontoret
Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

Provnbyer over 20.000 indbygg.

1966	kr. 25,51
1967	kr. 28,07
1968	kr. 28,92
1969	kr. 31,29

Provnbyer under 20.000 indbygg.

1966	kr. 14,27
1967	kr. 15,63
1968	kr. 16,02
1969	kr. 19,14

Landskommuner med bymæssig bebyggelse o. 1500 indbyggere

1966	kr. 9,47
1967	kr. 11,06
1968	kr. 12,16
1969	kr. 13,67

Enfamiliehuset steg voldsomt i pris i 1969

Salgsprisstatisikken for enfamiliehus fortæller om prisstigninger i 1969, der siger spar to til, hvad vi længe har oplevet. Nedenstående beløb angiver den gennemsnitlige købesum pr. ejendom:

1966	kr. 192.232
1967	kr. 221.502
1968	kr. 226.633
1969	kr. 250.612

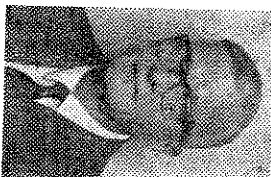
Hovedstadsområdet

1966	kr. 128.043
1967	kr. 156.373
1968	kr. 158.096
1969	kr. 187.983

Provnbyer over 20.000 indbygg.

1966	kr. 113.605
1967	kr. 125.902
1968	kr. 130.783
1969	kr. 146.099

GEORG C. BRUN: FRIHED

Det, man først og fremmest tænker på, når man taler om frihed, er friheden til at vælge. Det er indledende tid ikke muligt at forene forestillingen om et frit valg med det faktum, at den verden, vi lever i, ville være aldeles uberegnelig og uforståelig, hvis ikke alt var årsagsbestemt.

Man må nødvendigvis antage, at der bag ethvert „frit“ eller „tilfældigt“ valg skjuler sig en årsag, selv om be slutningen eller handlingen aldrig så meget opleves som en tilkendegivelse af ens selvbestemmelse eller frie vilje.

Friheden må betragtes som en aftræværdig følelse, der ledsager handlinger af en bestemt art. Inden der gøres nærmere rede for denne opfattelse, vil det indledende være nyttigt at se lidt på forholdene hos dyr.

Hos dyr optræder friheden som modsætning til fangenskab. Frihed for dyrene er enbetydende med et liv i overensstemmelse med deres instinkter i de naturomgivelser, hvori de er tilpasset. Men instinkterne er strenge herrer, der ikke tillader afvigelser fra et bestemt livsmønster; det te ændrer sig kun fra art til art.

Menneskets stærke drivter og impulser holdes ikke i ave på samme måde af en endnu stærkere, instinktbetinget livsform. Når f. eks. stridigheder inden for en rovdyrart ikke fører til drab og risiko for selvdryddelse, hænger det sammen med, at den svages underkastelsesadfærd virker som en effektiv bremse på den stærkere. En sådan sikkerhed mod at blive dræbt har det menneske, der overgiver sig, som bekendt ikke.

Hvis frihed for mennesket skulle være ensbetydende med en ubemætt udfølelse af drifter og impulser, ville et menneskesamfund ikke kunne bestå. Den regulerende faktor, der er det nødvendige supplement til menneskets rudimentære instinkter, er i al sin styrke og svagheit fornuften. Dette har de store filosoffer indset og gjort rede for med lidt forskellige ord lige siden oldtiden.

Mangen en mangefarvet husejer bygger sig utvivlsomt ved tanken om den snigende formueforøgelse. Andre bander „papirfornuften“, og de voksende ejendomsbeskatter langt væk. For få bekymrer sig om den skæbne, vi bereder vore børn ved at fortsætte med en boglig- og jordpolitik, der i den grad begunstiger dem, der kom først, på bekostning af dem, der kommer efter. Hverken landets økonomi eller ungdommen kan snart bære denne galmandspolitik længere.

Katastrofehjælp

Da Rumæniens præsident Ceausescu besøgte Moskva i foråret, mens Donau-oversvømmelserne var på deres højeste, antog de fleste, at Sovjet ville tilbyde økonomisk hjælp til gengæld for større „samarbejdsritje“. Men Sovjets bidrag til at afhjælp de økonomiske skader har været praktisk talt lig nul. Bakkerest fortæller det således: Efter overenskomsten sendte Kina hjælp for 20 millioner dollars, U.S.A. sendte for 10 millioner dollars, og Sovjet sendte os 3000 brochurer om „Kunsten at svømme“.

Fra boghylden:

Oluf Sørensen:

SOCIALISTISK DIKTATUR

eller

VIDENSKABELIG POLITIK

„Den politiske udvikling har i den forløbne del af det 20. århundrede været fuldstændig domineret af socialistiske synspunkter, hvorved jeg forstår synspunkter, som alene er bestemt af samfundsmæssige hensyn og formål. Da politikkerne aldrig har ulejlighet sig med at definere de af dem tilstræbte formål i sammenhæng (den tilstræbte samfundstilstand), er den politiske udvikling blevet et ret tilfældigt resultat af deres vilkårlige bestemmelse.

I konsekvens af denne situation er hensynet til individuelle interesser og formål skudt til side til fordel for de socialistiske formål i god overensstemmelse med slagordet: Gemeinnutz geht vor Eigennutz, hvormed Hitler begrundede sin undertrykkelse af tyskerne. – Det samme slagord kan lævrigt tjene som en udmærket begrundelse for den foreteelse af nyere dato, som benævnes velfærdstaten.

Om de politiske partier kalder sig kommunistiske, socialliberale, socialdemokratiske, socialliberale eller blot liberale er uden principiel betydning. De er alle varianter af socialismen og har det tilfælles, at de søger abstraktionerne „samfundet“ over realiteten i individerne. Dette fælles træk hos partierne er naturligvis meget bekymret for politikkerne. De bestemmer jo selv indholdet af deres abstraktion og er helt frit stillet, hvis de undlader at foretage en sådan bestemmelse, hvad de som bekendt hidtil har gjort.“

Med denne salut indleder civilingeniør Oluf Sørensen en pjecce, som han for nylig har udgivet, og som forhandles i kommission hos Svend Mondrup, Torshavn K., for en pris af 7,75 kr. pr. stk.

I en tid, hvor „mennesket i centrum“ og „retten til at være menneske“ har fundet vej til de politiske partiers valgplakater, er det forfiskende, at et menneske modtager den udfordring, som disse slagord er, og sætter luppen på de problemer, som er forbundet med at gøre de smukke ord til realiteter.

Oluf Sørensen har sat sig for at skitsere et alternativ til den nuværende situation, hvis mest fremtrædende karaktertræk er en vilkårlighed, hvis grænser bestemmes af politikeres og embedsmænds subjektive sympatier og antipatier, og hvis konsekvens er individets ufrihed og ensretning. Alternativet er en objektiv og videnskabelig politik, og „da politik udgør et område af det moralske, bliver det nødvendigt at påvise muligheden af en videnskabelig etik, hvis vilkårligheden skal elimineres.“

Efter en redegørelse for nogle af de forseg, der gennem tiderne er gjort på at opstille en videnskabelig etik, når Oluf Sørensen til at godtage det resultat, som læge Severin Christensen fremlagde i de to arbejder „Naturlig Ret“ og „Retsstaten“ i 1907 og 1911. Severin Christensen valgte som formål for sin retsetik „Interessen for et fredeligt, tillidsfuldt samvirke mellem individer, der gensidigt respekterer hverandres autonomi“, men Oluf Sørensen finder dette formål for hypotetisk til, at den heraf ud-

hver, når der blot drages omsorg for, at naturgrundlaget, jorden og dens råstoffer, står til rådighed for alle på lige vilkår.

En videnskabelig etik med det formål at sikre ethvert menneske personlig frihed og ret til frit at disponere over resultatet af sin arbejdsindsats kan føre til en videnskabelig politik, når der påvises konkrete foranstaltninger, hvis gennemførelse fører til opnåelse af formålet.

Efter en prisværdig klar gennemgang af de socialøkonomiske love for bl. a. fordeling af produktionsresultatet på jordrente, arbejds løn og kapitalrente, skitserer Oluf Sørensen en sådan politik, hvis hovedindhold er en snæver afgrænsning af fællesopgaverne til

1. Et retsværn til sikring af den personlige frihed og den offentlige sikkerhed i landet og ved dets grænser.
2. Foranstaltninger som er nødvendige for at sikre, at de moderne produktionsforhold kan opretholdes og fungere med mindst mulig spild af tid og energi. Herunder hører bl. a. hygiejniske og andre sundhedsmæssige forskrifter.
3. Foranstaltninger, som ud fra et helhedssynspunkt sikrer en god udnyttelse af naturgrundlaget.
4. Vurdering og opkrævning af jordrenten.
5. Anvendelse af jordrenten og andre offentlige indtægter.

Industrielt Demokrati

Af Aage Johannessen

I løbet af få år vil oprørsgenerationen rykke op i det, vi med et for vor generation så karakteristisk udtryk kalder de produktive aldersklasser.

De vil møde på arbejdsmarkedet med helt andre forudsætninger end nogen tidligere generation. Gennemsnittet er de bedre uddannede og har større viden end tidligere generationer, og de har i deres uddannelses tid fået gennemført strukturændringer og ændringer i omgangsformerne inden for uddannelsesvæsenet, som afviger væsentligt fra de former,

noget at sige over levende mennesker.

Derfor vil det være rimeligt, og af hensyn til de nye generationer vil det være nødvendigt, at tyve års snak om industrielt demokrati nu kommer til at manifestere sig i konkrete forslag. Og LO's forslag om fondsdannelser er i denne sammenhæng ikke noget forslag til industrielt demokrati, fordi det også følger den traditionelle kapitalistiske tankegang, nøjagtig som den kommunistiske statskapitalisme gør det.

Det er ikke arbejderkapitalisme eller LO-kapitalisme, vi skal have. Det må i det mindste være en ligestilling mellem mennesker og kapital, vi skal have.

Jeg kunne tænke mig, at man

6. Et formynderi for vantregtede børn og individer, der anses for uansvarlige eller for farlige for deres omgivelser.

Hvert punkt uddybes og begrundes, og ikke mindst i denne del af pjecen kan der hentes værdifuldt stof til eftertanke og til forståelse af nyten ved overhøvet at beskæftige sig med disse problemer.

Oluf Sørensen mener, at hans videnskabelige politik er en praktisk mulig løsning, som passer til et moderne, teknisk højt udviklet samfund med en gennemført arbejdsdeling. Med „praktisk mulig“ mener han ikke „politisk mulig“, for det er jo et spørgsmål om, hvad man kan få folk (vælgerne) til at gå ind for. Et væsentligt spørgsmål, ganske vist.

Det har før været kritiseret, at „retsmoralismen“ især har kædet sig over retsstatens mere moderate sympatiserer og praktiske forklæpere, i stedet for over retsstatens modstandere, og at deres alt-eller-intet-politik derfor har ført til – intet. Det sagligt oplysende er det væsentlige og bærende i Oluf Sørensens velskrevne pjecce, der bør læses af enhver, der interesserer sig for et politisk/ideologisk alternativ til selve den pseudofilosofiske vrøvl socialisme, som så mange samfundsreformatorer får lov at underholde os med i massemedier og i forskellige forlags samfundsdebatierende litteratur, som til den vilkårlige hverdagspolitik, som vi alle lider under. Pow-

som en begyndelse gennemførte en bestemmelse om, at medarbejderne i et aktieselskab skulle vælges samme antal medlemmer til bestyrelsen, som vælges af aktionærerne, og naturligvis med samme rettigheder og pligter. Det er ikke nogen væsentlig ændring, blot en udvidelse af den kreds, der vælger bestyrelsen.

Nu ved jeg godt, at man vil begynde at tale om risiko og ansvar, men har ikke medarbejderren og aktionæren den samme risiko, nemlig at skulle finde et nyt eksistensgrundlag, hvis virksomheden går fallit, og bør de derfor ikke have samme ansvar for, at den ikke gør det?

Og hvad ansvaret angår, mon så ikke flertallet af aktionærer er mere interesseret i kontant udbytte end i virksomhedens fortsatte udvikling?

Endelig, hvis man accepterer det synspunkt, at kapitalen løber en større risiko end en medarbejder, hvorfor skal den bank, der yder kredit, så ikke også repræsenteres i bestyrelsen, og hvorfor er det kun een slags aktionærer der har indflydelse, mens f. eks. B-aktionærer må nøjes med udbytte?

Der rejstes mange indvendinger mod øget medarbejderindflydelse. En af de mest almindelige er, at det er upraktisk, at alle afgørelser skal diskuteres og afgøres ved flertalsbeslutning, men vi har jo i mange år haft kommunalt demokrati, UDEN at alle afgørelser skal til afstemning mellem alle kommunens beboere. Medarbejderdemokrati kan vel også være repræsentativt.

For at vende tilbage til udgangspunktet: opværgenerationens indtog på arbejdsmarkedet, så er det ikke nok med medbestemmelse; der vil blive rejst større krav om selvbestemmelse, altså mere decentralisering og mere tilid til den enkelte. Og det skal medbestemmelsen være med til at sikre. Ligesom vi gennem stemmeretten kan sikre os, at politikkerne

grundskyld af betydelig størrelse, vil disse mennesker, hvis bolig måske i tidens løb har fået en eftertragtet beliggenhed, blive pålagt en betydelig afgift, som ældre mennesker uden indtægt eller med beskeden indtægt slet ikke kan eller kun yderst vanskeligt kan betale.

Det er let at rejse en folkestemning mod grundskyld på dette grundlag, og retsstatsfolk, der har sat sig for at ville indføre grundskyldssystemet, bør være forberedt på dette og have udarbejdet løsningen på problemet.

Den nugældende lov nr. 467 af 15. dec. 1967 giver kommunalbestyrelsen mulighed for i et vist omfang at yde lån til ejendoms-skatten og afgifter mod pant i ejendommen til pensionister, kronisk syge, handicappede o. a., der blot har en lille indkomst og en meget lille formue.

Men kommunalbestyrelsen har ikke PLIGT til at anvende loven, og kommunalbestyrelsen er højeste myndighed, så en afgørelse kan ikke „appelleres“.

Det er utilfredsstillende for den betrængte, der ellers opfylder lovens bestemmelser, at hans/hendes „forhold skal behandles“ af kommunalbestyrelsen, der derpå står med den diktatoriske afgø-

KRONIK

gere, der har indrettet sig på de tidligere bestående forhold, og de, der bevidst eller ubevidst har udnyttet bestående forhold til at sikre sig arbejdsfrie indtægter ved jordspekulation eller ved at eje jord, vil være kede af at miste sådanne ikke-arbejdsskabte formueforøgelse eller indtægtskilder.

De vil protestere, og da der er tale om meget, meget store kapitalinteresser, vil meget store pengebeleb kunne stilles til rådighed for bekæmpelsen af grundskyldssystemet.

Det eneste fornuftige argument, der kan føres imod grundskyldsystemet, at man ved dets indførelse vil ødelægge økonomien for nem et langt liv har indrettet sig på de bestående forhold og brugt opsparring, tid og kræfter på at sikre sig en bolig, hvori de tænker sig at skulle sidde billigt og sikkert, når indtægterne i alderdommen hører op.

Indføres en opkrævning af

Tilbud om skattestop

Af Ole Lefmann

Grundskylden skal opkræves af det offentlige – ja!

Grundskylden opkrævet til det offentlige medfører bl. a.: – at de nyetablerede kan overtage jorden uden at skulle præstere store udbetalinger, – at de veletablerede, der selv ejer den jord, de anvender, kommer på lige vilkår med de nyetablerede, der må påtage sig forpligtelser svarende til jordens værdi på overtagelsestidspunktet, evt. betale leje af jordens værdi til enhver tid,

– at næsten al anvendelig jord bliver taget i anvendelse, da det kun dårligt eller slet ikke kan betale sig „at ligge med jord“,

– at der bliver dårlig eller ingen basis for jordspekulation, hvilket yderligere vil medføre et større udbud af jord, der umiddelbart medfører, at priserne på jordstykker bliver lavere, end de ellers ville være blevet.

ikke gør os totalt umyndige, skal medbestemmelsesretten være med til at sikre medarbejdernes SELV-bestemmelsesret.

Den verden, vi lever i, er ikke og må ikke blive stationær. Der foregår en udvikling, men det er naivt at tro, at den går af sig selv. Den går, fordi nogen ønsker det, og fordi nogen bestemmer dens retning. Det er sandsynligt, at der blandt disse nogen også er kræfter, der alene ser på kapitalens tarv. Derfor er der brug for kræfter til at varetage menneskenes interesser.

Ole Palmé siger, at politik er at ville.

Retsforbundets politik bør være at tjene de levende mennesker.

FORBRYDELSE og STRAF

Det er ved at trække op til en strid blæst om vore fængselsforhold. Yngre kriminologer har allerede længe været stærkt kritiske ikke bare over for fængselsvæsenet, men over for fængselsstraffen som sådan. Der er opstået en hård debat omkring det forældede Vestre Fængsel i København. Besøgelsen i fængselsne diskuteres, der tales om oprettelse af fagtorninger blandt fangerne, og justitsministeren overvejer p. g. a. spritbilisternes voldsomt forøgede antal at gå væk fra hæftestraf og over til klækkelige bøder i stedet.

Lød det være sagt straks: Det er ikke lapperier, men grundlæggende reformer, vi har brug for i vort straffesystem, såvel i dets principper som i dets praktiske udformning.

Retsforbundet har altid ment, at den personlige frihed bør være ukrænkelig i hele den udstreknng, hvor man ikke skader andre. Vi er derfor af den opfattelse, at indespærring kun må finde sted, hvor den, der har forbrudt sig, må antages at være til fare for andre, eller hvis den pågældende - f. eks. gennem flugt til

Retsforbundets Landsmøde

den 12. og 13. september 1970

DAGSORDEN:

Lørdag den 12. september:

- Kl. 9,00 Landsmødet åbnes med velkomst af landsformanden.
1. Valg dirigenter.
  2. Valg af referenter og afstemningsudvalg.
  3. Forbundsrådets beretning v. landsformanden.
  4. Landssekretærens beretning.
  5. Forelæggelse af det reviderede regnskab v. landskassereren.
  6. Forelæggelse af det reviderede regnskab for jubilæumsfonden og kalenderfonden v. Fagerli Nielsen.
  7. Beretning fra D. R. U., Retsforbundets Kvinder og 1000 mandforeningen.
  - 11,15 8. Debat vedr. punkterne 3, 4, 5, 6, og 7.
  - 12,30 Frokost.
  - 14,00 9. Budgetforslag for 1971, herunder koningent for 1971.
  10. Debat vedr. punkt 9.
  - 14,30 11. Forbundsrådets forslag til retningslinier for lovgivning om miljøbeskyttelse v. H. P. Jespersen.
  12. Debat vedr. punkt 11.
  - 15,30 13. Oplæg til debat om den fremtidige politik v. landsformanden, herunder forelæggelse af resolutionsforslag.
  14. Oplæg til den fremtidige markedspolitik v. formanden for markedsudvalget Ole Flygaard.
  15. Forelæggelse af udsendte principskitse om landforsvar, baseret på frivillighed v. P. Westergaard.
  16. Debat vedr. punkterne 13, 14 og 15.

HOTEL MERCUR, VIBY TORV V. AARHUS

Søndag den 13. september:

- 9,00 18. Forslag fra M. Nebelung, Roskilde.
19. Debat vedr. punkt 18.
- 9,45 20. Forbundsrådets forslag til ændring af arbejdsprogramet, således at der indføres et selvstændigt afsnit om grundskyld v. Kr. Kristensen.
21. Forslag til forbundsrådet om at fremsætte »Arbejdsprogrammets forslag om grundskyld«, fremsat af Bornholms amt v. Fru Hans Juul.
22. Debat vedr. punkt 20 og 21.
- 11,45 23. Valg af landsformand, næstformand og forbundsråd.
- 12,15 Frokost.
- 14,00 24. Færdigbehandling af resolution.
- 14,30 25. Redaktøren af medlemsbladet aflægger beretning.
26. Debat vedr. punkt 25.
27. Valg af redaktør til medlemsbladet.
28. Valg af 2 revisorer og 2 revisorsuppleanter.
29. Forslag til principbeslutning til realkreditpolitisk udspil v. Ole Flygaard.
- 15,00 30. Debat vedr. punkt 29.
- 16,45 31. Eventuelt.
- 17,00 Landsmødet afsluttes.

LEIF MADSEN
landssekretær.

I („Randers Dagblad“).

19 Christensen

KRONIKKEN I SIDSTE NR.

Ved en betagelig fejltagelse var det i sidste nummer af RET OG FRIHED/VEJEN FREM ikke angivet - hveken fra fortættrens eller redaktionsens side - at „realkreditpolitisk udspil“. Dermed kom artiklen til at fremtræde som mere forklærende for Retsforbundet, end både Ole Flygaard og redaktionen har tilstået. Forslaget er optaget til debat og principbeslutning på landsmødet dagsorden.

A) som vælgerne (de mange) kan forstå, og som de vil finde attraktivt,

Ole Løthmann

B) der afprøver eller afvæbner uberettiget modstand, C) der inødkommer berettigede betænkeligheder og virkelig hjælper dem, der uvægerligt kommer i klemme i overgangstiden.

Mit forslag til indførelse af statsgrundskyld lyder i forkortet form:

1) STOP! Staten må ikke opkræve flere skatter på indkomst og forbrug, førend mulighed for at klare et yderligere skattebehov ved at opkræve en afgift på fordelene ved at bruge Danmarks jordstykker er udløst.

2) STOP! Staten må ikke opkræve fordelagtigt (= grundskyld) på boligjord, førend muligheden for at klare et yderligere afgiftsbehov ved at opkræve afgift på fordelene ved at bruge produktionsjorden i Danmark er fuldt udnyttet.

3) STOP! Dersom staten opkræver fuld fordelagtigt på produktionsjorden i Danmark og påbegynder opkrævning af fordelagtigt på boligjord, må der være gældende følgende særvording for pensionister (1 folkepensionslovens forstand), kronisk syge, handicappede o. a.:

a) De, der er eller bliver pensionister o. l. i det første år, hvori der opkræves fordelagtigt på boligjord, og som bor i egen bolig, der ikke breder sig over et jordsykke på mere end f. eks. 1000 m² pr. bolig, frit-

forbyddelse, men ellers være straf-
fri. Så vidt menneskeligt muligt skal offeret altså holdes skadesløs for sit tab af skadevolderen, dog bør denne naturligvis ikke pålægges byrder, som han/hun helt ejensynligt ikke kan udrede, uden at det bliver totalt ødelæggende for resocialiseringen, f. eks. kan man ikke påbyde en vagabond at udrede en millionerstatning for ved uagtsomhed at have afbrændt en herregård.

I stedet for at være reglen, bør fængselsstraffen være den absolutte undtagelse i retsplejen. Der er ikke meget, der tyder på, at indespærringen har nogen som helst generelpræventiv værdi jfr. spritbilisterne og de ungdomskriminelle. Omgående retsforlængning med konstante og rigelige erstatninger til ofrene, i videst mulig udstreknng utedt af lovovertræderne, i forbindelse med klækkelige bødestrafte for samfundsforbrydelser vil være langt mere effektivt i så henseende. Og så bør der iøvrigt lægges den største vægt på ved socialt og pædagogisk rådgivningsarbejde at gøre lovovertræderne til gode samfundsborgere igen. Pengene er langt bedre givet ud til de i end til de gravmonumenter over menneskeskæbner, som fængslerne er.

De arbejdende har længe nok holdt for og båret byrden gennem de kriser, som skyldes, at nogle mennesker i dag har ret til at forbruge løs på forskud ved at pantsætte jordværdierne, der ikke er eller bliver arbejdsskæbte.

De arbejdende skal ikke acceptere yderligere skatter!

4. august 1970.

Ole Løthmann.

EN PROGRESSIV TREKANT

KVR-regeringen er ikke den første trekantregering, men det er den første af slagsen, der har kørt landets økonomi i sønk. Det er en skævheden at blive ligesindet, så optaget af at blive ligesindet, at den ikke når ret meget andet.

Fra 1957-60 havde vi den første trekantregering, bestående af socialdemokrater, radikale og retsstatsfolk. Vi fik under den regering liberaliseret handelspolitikken, reformeret boligpolitikken, gennemført væsentlige grundskyldsfremskridt, fuld beskæftigelse og pristigninger på kun 1% årligt mod 4-7% både før og siden. Det var en retvinklet trekant, der prioriterede politikken højere end taktikken.

Retsforbundet stilles ofte over for spørgsmålet: hvilken side vil I gå til, hvis partiet igen bliver repræsenteret i Folketinget. Da Retsforbundet ikke er et socialtisk parti, men heller ikke betragter sig som „borgerligt“, ser vi ganske fordomsfrit på spørgsmålet.

Hvis vort ønske om en magtstratsregering – nu også støttet af Aksel Larsen – stadigvæk ikke imødekommes, vil vor parlamentariske placering i tilfælde af, at vi får en udsælggende position som vi gjorde det i 1957, være betinget af, hvor vi alt i alt kan få de største indrømmelser. Bølært af smertelig erfaring vil vore krav om kontante og varige resultater blive betydelige. Men lad os for sjovs skyld prøve det tankeeksperiment, at de på nogle væsentlige områder kunne bringes på linje med de to største blandt de partier, der kalder sig arbejderpartier.

☆

Under det såkaldte „arbejderflertal“ fra 1966 til 1968 skete der ingen anden socialisering end den, der også i mer end rigeligt omfang praktiseres af det nuværende folketingsflertal: at en stadig større del af befolkningens arbejdsudbytte beslaglægges af det offentlige. Det kan derfor ikke være noget stort offer for dem at undlade enhver form for offentlig overtagelse af arbejdsskabte produktionsmidler. Da de to partier har agiteret kraftigt imod det hårde skattetryk under denne regering og stemt imod de nye skatter, og da de repræsenterer hundreetusinder af hårdt beskattede erhvervsaktive lønmodtagere, kan det ikke være dem imod sammen med Retsforbundet at gennemføre en omfattende sanering af statens udgiftspolitik, således at skatterne ikke som nu sluger praktisk talt hele produktionsstigningen.

Efter de radikales svigten vil en totalløsning af jordspørgsmålet kun kunne gennemføres ved hjælp af dansk politiks venstre-løj. De nye jordlove har allerede vist sig ganske utilstrækkelige, og det er illusorisk at tro, at skærpede kapitalvindings- og igørelsesafgifter kan klare problemet; de bliver bare overvæltet på køberne og formindsker vrigt udbuddet af jord.

En retvinklet trekantregering

vil kunne lægge grunden til følelseskabets overtagelse af de natur- og samfundsskabte jordværdier gennem 1) ekspropriationsret for kommunerne til byudvikling, 2) øjeblikkelig 2% statsgrundskyld af de bestående jordværdier, 3) indførelse af fuld grundstigningsskyld fra nærmeste årsskifte og årlige jordværdier.

De gennem grundskyldsreformen indkomne midler anvendes til en nedtrapping af MOMS'en, efterhånden som provenuet muliggør det. For indkomstskattens vedkommende fjernes alle skattefiduser, d.v.s. urimelige afskrivningsregler ophæves, og selvangivelsen renses for alle personlige fradrag, bortset fra et eksistensminimumsfradrag. Der sættes en stopper for fremtidig statspræmiering af opsparing.

Gennem den nævnte grundskylds- og jordlovgivning løses byggefjordsproblemet, og samfundet vil få en væsentlig del af den stigning af lejeværdien, som en a.h.t. ungdommen nødvendig gradvis afvikling af huslejerreguleringen vil medføre. En skattemæssig ligestilling af ejere og lejere gennemføres ved at bolig- og andet privatforbrug gøres skatteansættelsen urevkommande. Det kan ikke være samfundsfor-svarligt at opretholde en boligsubsidiering på 7 milliarder kr. om året, hvoraf 90% ydes uden hensyntagen til modtagernes indkomstforhold.

På det erhvervspolitiske område bør ske en hurtig omlægning

og dernæst en afvikling af landbrugssubsidierne, i første række korn- og sukkerordningerne samt hjemmemarkedordningerne. Lukkeloven, der gennem de nye dispensationsregler har undermineret sig selv, ophæves som overflødig. Monopollovgivningen ændres, så konkurrencebegrænsende pris- og markedsaftaler forbydes i stedet for, som nu, ofte at blive indregistreret.

Socialreformen videreføres, herunder overtagelsen af sygekasserne, men planer om yderligere overbygninger på den fulde folkepension stilles i bero til fordel for bedre ydelser til socialt truede grupper, herunder enligstil-lede mødre, stofmisbrugere og revalidender.

☆

Kan de tre partier sameksistere i udenrigs- og forsvarspolitikken? Hvad mener man om: 1) et dansk initiativ med henblik på ændringer af FN's pagt, der gør organisationen til et bedre instrument for freden, 2) fastholdelse indtil videre af NATO-medlemskabet, men undersøgelse af sikkerhedspolitiske alternativer, der under-seriøse sonderinger om et nordisk forsvarsforbund, 3) gennemførelse af en forsvarsreform, der indfører enhedsværnet og afskaffer tvangsudskrivningen til forsvar, civilforsvar og militærnægterjeneste.

De indledte forhandlinger med EEC må fortsættes, men med den målsætning at få skabt et stort europæisk frihandelsområde af EFTA og EEC. Lykkes dette ikke, vil det være en alvorlig fejltagelse.

De indledte forhandlinger med EEC må fortsættes, men med den målsætning at få skabt et stort europæisk frihandelsområde af EFTA og EEC. Lykkes dette ikke, vil det være en alvorlig fejltagelse.

Retsforbundets forbundsråd udtaler

I en kommentar til kommunernes likviditetsvanskeligheder fra forbundsrådsmedet i København den 15. august 1970:

Letsindige dispositioner ligger i nogle tilfælde bag kommunernes betydelige likviditetsproblemer, som de strammede kreditmuligheder har sat på spidsen. Prestigeprojekter uden saglig baggrund er sine steder igangsat.

En skærpet kritisk sans hos vælgerne i kommunen udgør det eneste værn i sådanne fejlpositioner.

Den væsentligste grund til kommunernes specielt store likviditetsvanskeligheder er imidlertid tekniske overgangsproblemer ved kildeskattens indførelse. Den omstændighed, at staten ventor så længe med at foretage afregning for opkrævet kildeskat over for kommunerne, placerer klart det væsentlige ansvar for problemet hos staten, og denne må da i overgangssituationen afhjælpe det heraf udsprungne likviditetsproblem.

I kommunesammenlægningen har man savnet en prioritering af de kommunale opgaver. I dag står mange kommuner med store uafsluttede opgaver, hvilket også er med til at forøge såvel de udgiftsmæssige som de likviditetsmæssige vanskeligheder.

Kommunalreformen har ikke løst byrdefordelingsproblemet. Det virker socialt urimeligt at pålægge kommunerne at afholde de lovbundne udgifter, ligesom det også vil virke socialt urimeligt at lægge offentlige opgaver ud til kommunerne, når disse ikke er nogenlunde ens stillet i økonomisk henseende.

ke, bør dansk medlemskab af EEC ikke besluttes, medmindre både Storbritannien, Norge og Sverige bliver medlemmer, ligesom det bør være en forudsætning, at den danske befolkning får mulighed for gennem en folkeafstemning – besluttende eller vejledende – at tage stilling.

Valgnatten efter folketingsvalget i 1964, der var dårligt for Retsforbundet, sad min forgænger, Kr. Kristensen, og så valgresultater på Christiansborg. Et socialdemokratisk folketingsmedlem kom hen til ham og sagde venlig: „Du kan nok se, at når det går jer sådan, kan vi ikke opretholde grundskyldspolitikken.“

Det var tre år efter at Social-

og dernæst en afvikling af landbrugssubsidierne, i første række korn- og sukkerordningerne samt hjemmemarkedordningerne. Lukkeloven, der gennem de nye dispensationsregler har undermineret sig selv, ophæves som overflødig. Monopollovgivningen ændres, så konkurrencebegrænsende pris- og markedsaftaler forbydes i stedet for, som nu, ofte at blive indregistreret.

Socialreformen videreføres, herunder overtagelsen af sygekasserne, men planer om yderligere overbygninger på den fulde folkepension stilles i bero til fordel for bedre ydelser til socialt truede grupper, herunder enligstil-lede mødre, stofmisbrugere og revalidender.

Socialreformen videreføres, herunder overtagelsen af sygekasserne, men planer om yderligere overbygninger på den fulde folkepension stilles i bero til fordel for bedre ydelser til socialt truede grupper, herunder enligstil-lede mødre, stofmisbrugere og revalidender.

Det var tre år efter at Social-

Breve fra læserne

Brugbar pjece?

Det er Tholstrups „Ønskefunktion i væsentligt omfang, jeg fang, så dette er forklaringen? Inflationens væsen er ikke det forhold, at priserne stiger, men at der hele tiden lægges om på den tomme stok, hvormed man billedlig talt måler priserne, så det tilskade for nyttig produktion bliver vanskeligt at disponere sundt. Nyttig produktion, er al produktion ikke det? Har T. beskæftiget sig med, hvor megen såkaldt produktion, der er pseudoproduktion, d.v. s. betalte anstrengelser med at spilde tiden?

En samlet bedømmelse af pjecens indhold foretages ikke her, men blot fig. om det af T. omtalte fænomen, at Nationalbankens seddelomløb har været dalende trods penges letjlesløshederne iøvrigt. „A little learning is a dangerous thing“, som Pope gjorde opmærksom på i sin tid. Har T. undersøgt, om checksystemet har overtaget sedlernes

En samlet bedømmelse af pjecens indhold foretages ikke her, men blot fig. om det af T. omtalte fænomen, at Nationalbankens seddelomløb har været dalende trods penges letjlesløshederne iøvrigt. „A little learning is a dangerous thing“, som Pope gjorde opmærksom på i sin tid. Har T. undersøgt, om checksystemet har overtaget sedlernes

demokratiet havde taget fuld grundskyld på sit principprogram.

Så længe taktikken sættes højere end politikken, er skæve trekanter mere sandsynlige end retlinede.

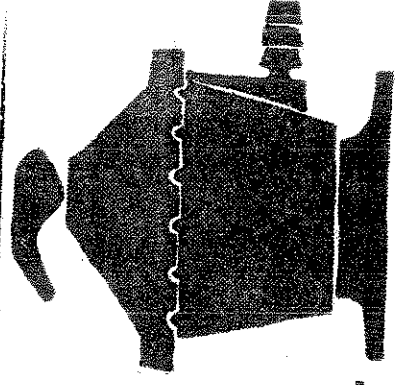
Ib Christensen.
(i „Aktuelt“)

En walisisk ripost

Lloyd George blev engang – i en klub, hvis præsident han var – valgt til fredsmægler i en situation, hvor en spiller havde kastet sine kort i hovedet på sin medspiller. – „Min ven,“ sagde Lloyd George til den fornærmede. „Tilgiv Deres modstander og vær glad.“

„Skal jeg oven i købet være glad?“

„Ja, selvfølgelig,“ mente Lloyd George. „Det kunne jo have været billard, De havde spillet.“

Kun Kosangas har
SIKKERHEDSHAT

Kosangas
mest
moderne

Det danske Kosangas-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosangas-låden – verdens største gastankerflåde – viser det danske flag på alle 7 verdenshave. Der er mange årsager til Kosangas-systemets succes. En af dem er, at kun Kosangas har sikkerhedshat!

Viggo Starcke har nok en sikker psykologi bag sig, når han om en borgmester siger, at dømmes raseri skyldes, at han bliver overflødig, når vi bliver socialisten i den givne skikkelse.

Forklaringen på inflationen er i endnu højere grad psykologi med en svag hældning mod patologien: et helt slæng af busybodies, parasitter par excellence, vil blive kasseret sammen med inflationen. Derfor har vi den ... endnu.

Svend Mondrup.

Øvr dansk jord til dansk folkeej

Fradragsberettiget grundskyld er berettiget fradrag

Jeg tror, at alle retsskaksfolk er enige om de to første punkter i forslag til arbejdsprogram fra Bornholm, nemlig:

1. Alle nationens borgere har lige ret til grundskylden, som derfor skal inddrages og bruges til fællesopgaver.
2. Borgernes ejendomsret til lønnen for deres arbejde bør forøges ved hjælp af skatteindestøttelser.

Men meningerne er delte med hensyn til fradragsret. Jeg ser sådan på sagen: GRUNDSKYLD ER IKKE SKAT. - Derfor omfattes grundskyld ikke af bestemmelsen om, at skat ikke er fradragsberettiget mere.

Parcelhusejerne er hovedsagelig lønmodtagere, der må betale grundskyld af deres arbejds løn. Det er rimeligt, at den betalte grundskyld skal være fradragsberettiget, ellers skal der jo trækkes med pågældende skatteydere treksprocent også af de betalte grundskyldsbetøh. - Det ville være urimeligt, at retsstatistik tilloft beskæftiget af betalt grundskyld, og jeg forstår slet ikke, at der kan være delte mening om den sag.

Full grundskyld bør indføres gradvis ved lov.

Mens denne proces skrider frem, forhåbentlig begyndende i næste folketing og regering med indflydelse fra retsstatsfolketingsmedlemmer, må vi sørge for, at betalt grundskyld ikke beskattes med kildeskatens treksprocent. Rønne, den 15.-8.-1970.

Hansa Juni.

Mulighederne

En del mennesker - også inden for Retforbundet - synes at tyvle på ideen bag forsvarshjælpen.

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske høger
B. T. OENTRALEN
Byen 2550

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod besikling snarest. 20 stk. kr. 7,50.

„GYDENAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM

Symaskiner
Østergade 20 - Hillerød
(03) 26 15 78

Man har noteret sig hr. Rich. Petersens manglen på viden om, hvad der egentlig foregår her i landet - og for den sags skyld i USA - til bekæmpelse af den østlige pest, kommunismen.

Ved at gå tilbage i tiden kan man egentlig belyse problemet allerede. Man kunne tænke sig et 1939 med Norge, Danmark, Holland, Belgien, Frankrig, Storbritannien. Polen fast engageret i et forsvarssamarbejde rettet mod Tyskland, der som enhver med forstand i hovedet på det tidspunkt kunne se, havde aggressivt hængt sig ind i mennesket og stater, jord, ejendom og industri. Ved en målbare, fast og fornuftig holdning fra ovennævnte landes side kunne Nazityskland være skrevet fra vid og sans og alle drømme om verdensherredømmet, tyserske og forkvaklede fantasier om den ariske race være manet effektivt og brutalt i jorden fra den spæde begyndelse. Dette skete ikke. I stedet fik vi en grupprækkende krig, der kostede millioner menneskeliv.

I dag står verden over for en - om muligt - endnu frygteligere mægt over mennesker og deres selvfølge ret til et fornuftigt liv - den kommunistiske imperialisme.

Med verdens største stående hær i ryggen dirigerer Krenn på stadig vægt mod generalerne en betydelig del af verden via guerillakrigsførelse, propaganda, spionage, løgne, undertrykkelse, terrorisme, pigtråd, vagthunde, restriktioner, pressensur, strjelkeforbud, u-både på ulovlig løg, og guderne må vide hvad ellers. Dette er man i almindelighed util-

Kære fru Hansa Juni, hr. Hakon Sand og hr. Jul. Schultz.

Jeg glæder mig over mange af de ting, I skriver i Vejen Frem. Men engang imellem synes jeg, I ryger af sporet.

Et indlæg om kommuner og anker til forfølgelse af grundskyldspromillen og nedsettelse af indkomsskatterne er netop fradragsretten.

Jeg brugte det i en stor annonce i Frederiksborg Amts Avis som mit bidrag til kommunevalget, og jeg troede faktisk, at alle Retsstatsmenig netop brugte dette argument til fremme af grundskyldstanken. Det giver heller ikke megen vejledning for nye læsere af Vejen Frem om, hvad Retforbundets grundskyldspolitik går ud på, når man på samme side i Vejen Frem 1/8-70 kan læse:

Alt Petersen: „Grundlovens fradragsret fjernes.“

Hakon Sand: „Jordrenten skal være ikke-fradragsberettiget.“

Hansa Juni: „Grundskyld skal være fradragsberettiget.“

Hvad skal de arne læsere dog tro?

Til gengæld skriver Hansa Juni længere nede, knapt så velovervejet: „derfor skal renter ikke være fradragsberettigede mere, derimod bør adrag være skattefrie.“ Retteindtægter er skattepligtige for nogle, og det vil være dobbeltbeskatning, hvis låntagerne ikke kunne fradrage renteudgifter. Retforbundet kan da for pokker ikke gå ind for dobbeltbeskatning, når vi gennem hele vor levetid har talt om, at skatterne skal væk, når staten indkassere sin retmæssige jordrente.

Vejen Frem burde nok engang imellem sende et læsebrev tilbage med anmodning om at overveje rettelser af enkelte punkter, så de kommer i overensstemmelse med vort program og Georgismens tanker - naturligvis uden at kræve indsenderens ret til at have etvægende mening - ikke mindst når det drejer sig om kendte Retsstatsfolk som i dette tilfælde - som officielt ved flere lejligheder har tegnet partiet.

I mine bestræbelser for at få folk til at acceptere tanken om grundskyld er det netop skattefradragsretten, der er bragt i forgrunden. Mit forslag går som bekendt ud på, at penge skal

bøjelig til at ønske bekæmpet, fordi det koster noget. Nogle af vort lands politikere er endog indforstået med - stillende - at arbejde for kommunismens interesser ved at modarbejde NATO, fordi det er god latin, eller som kujoner holde munden lukket, mens fjenden arbejder her i landet, på arbejdspladser, f. eks. inden for forsvaret, tildels i TV og radio, og hvor ellers uvidende instrumenter for galskaben kan tænkes at se fordel ved at gøre sig bemærket. -Når regeringen kommer inden for et tår, så skal vi se dem blive kasseret og uskadeliggjort een for een, fordi de vidste for meget om frihed og dyre varer. Som om man kunne bruge Knud Jespersen eller Klaus Rittberg til noget som helst, når først alvoren (og den militære besættelse) er i gang.

„Den af jer, som ikke har et svar, sælger sin kæppe.“

I sin tid gjorde Viggo Starcke opmærksom på Ny Testamentes lignelse om Kongensens bryllup, og Herren, som blev vred, udsendte sine hæere og slog manddræberne ihjel, fordi de ikke ville komme til brylluppet.

Jo, den er god nok. Der er et rædselsfuldt øger i vente, hvis vi ikke vil respektere os selv og vor hårdt vundne frihed med våbenmægt og fornuft. Intet er lettere end at opgive. Man kan f. eks., hvis man er indstillet på at lade andre mennesker vove liv og stiel, melde sig som militærægter og så ellers systematisk påbegynde en undergrævende virksomhed, måske endog modtage betaling fra udlandet.

Muligheder er der nok af, hvis man er tilstrækkelig dum.

J. Persson.

bruges dels til skattemedsettelse generelt og dels til skattemedsettelse for den, der får sin grundskyld forhøjet - for bl. a. derved, at det tidspunkt hvor Henry George folk med redaktør P. C. Pedersen og Bjørner familien i spidsen gik ind, at der skulle betales erstatning til dem, der skulle udrede grundskyld.

Dette er i øvrigt et punkt, hvor Retforbundet som parti må se at finde sine egne ben. Det er min overbevisning, at Metallet i dag mener, at grundskyld godt kan indføres uden erstatning, og det er fordi grundskyld ikke kan indføres fra den ene dag til den anden, for, som Starcke siger, indføres grundskyld over en årrekke, er det erstatning i sig selv.

Mit forslag går som bekendt ud på at indføre grundskyld over en længere årrekke, men begyndende straks med 1% første og 4% fjerde år, og så fremdeles.

Siden jeg fremsatte mit forslag, har der været tænkt fremme om grundskyldens direkte udbetaling (Gisselo), mens Forbundsrådet fornylig udsender en opfordring om straks at opkræve 2% i grundskyld (bruseforslag) og forhøje den skattepligtige bundgrænse, svarende til provenuet. På den måde vil alle skatteydere få andel i grundskylden, hvad der må kunne tilfredsstille bl. a. Gisselo.

I Jyllandsposten har Jul. Schultz skrevet om inflation og anført, at man i Schweiz aldrig hører om „regeringskriser, inflation og ugunstig handelsbalance“. Her burde JS have skrevet „hårdt i stedet for „man“ - for Schweiz har stort set samme inflations-takt som det øvrige Europa. Og så i Schweiz oplever man nemlig voldsomme grundværdistigninger.

Jeg har tilladt mig at sende kopien af dette brev til Forbundsrådet.

Venlig hilsen - og på gensyn i Vejen Frem!

Knud Thoktrup.

Forenings- og kredsmeddelelser

Meddelelser, som ønskes optaget i bladet, førstkommande lægges af være i redaktionen i hænde senest onsdag morgen.

Give-kredsen

Den nye opstillingskreds afholdt sit stiftende Generalforsamling på hotel „Borgergården“ i Give ONSDAG den 26.-8. kl. 20.00 med følgende dagsorden:

- 1) Beretning af den hidtidige formand.
- 2) Regnskab.
- 3) Vedtægter.
- 4) Valg af ny bestyrelse (for mand og kasserer er af valgløven blevet flyttet ud af kredsen).
- 5) Drøftelse af kredsarbejde.
- 6) Kandidatopstilling.
- 7) Eventuelt.

Efter generalforsamlingen vil H. P. Jespersen, Herning, gøre

rede for Retforbundets stilling i den aktuelle politik.

Forslag til vedtægter og kandidatopstilling kan indsendes til den fungerende formand inden den 22. august.

Julius Jensen, Skovly, Grarup, 7350 Brnude.

Folketingskandidater i Aarhus

I de fire Aarhus-kredse er følgende opstillet sideordnet:

1) Christensen, Carl E. Jensen, Erling Bundgaard, Erling Widahl Madsen, Egon R. Jensen.

E. C.

Retforbundets landsmøde i Århus

Som meddelt i juni måned afholder Retforbundet sit ordinære landsmøde den 12. og 13. september. - Mødestedet er dog flyttet til:

HOTEL MERCUR, Viby Torv, Viby J. v. Europavej 3.

Her er skabt de bedste rammer om landsmødet i den smukke natur ved Aarhus. Hotellet har moderne værelser og en enestående udsigt ud over Aarhus og omegn.

Alle medlemmer af Danmarks Retforbund har tale- og stemmeret på møder, og tilmelding for at deltage i mødet er ikke nødvendig, blot forevisning af gyldigt medlemskort. - TILMELDTE DELTAGERE vil dog få sendt endelig dagsorden og indkomne forslag.

Såfremt man ønsker at deltage i spisningen eller have reserveret hotelværelse, er tilmelding nødvendig.

Dette bliver naturligvis det sidste Landsmøde inden næste folketingsvalg, og jeg opfordrer alle medlemmer til at møde op og slutte op om Retforbundets arbejde. Benyt derfor nedenstående anmeldelseskupon og send den HURTIGT MULIGT til:

RETFORBUNDETS LANDSEKRETARIAT
Ved Stranden 8, 1061, København K.

Forslag, der ønskes behandlet på landsmødet, må være sekretariatet i hænde senest den 15. august.

LEIF MADSEN
landssekretær.

Tilmelding til landsmødet

Undertegnede ønsker at deltage i Retforbundets landsmøde på Hotel Mercur, Viby J., den 12. og 13. september 1970.

Med følgende antal: .....

Navn: .....

Adresse: .....

Ligeledes ønsker jeg at deltage i:

FROKOST lørdag den 12. à kr. 21,50
MIDDAG lørdag den 12. à kr. 28,00
FROKOST søndag den 13. à kr. 21,50
OVERNATNING à kr. 45,00

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller

VEJEN FREM

Tryksag

- ☐ Årssubonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæl kryds ved det ønskede

Navn .....

Stilling .....

Postadr. ....

VEJEN FREM

Krogsgade 1,

2100 København Ø.

Forbrugene i EEC sorteper

Det, som fællesmarkedslandene kalder deres landbrugspolitik, er ikke let at fatte for udenforstående, og når R. Marne i en korrespondance fra Bruxelles skriver: De konkrete virkninger på forbrugsniveauet af en EEC-landbrugspolitik, som i princippet beror på regulering af producentpriserne, er i virkeligheden uberegnelige – og det skriver han virkelig – så må vi konstatere, at heller ikke SEP's Europainformation, hvor Marne er ansat, åbenbart forstår ret meget af det hele.

Selve konstateringen: at virkningerne af landbrugsordningen er uberegnelige, er rigtig nok, og mange vil nok studse ved at stude dere nedestående tal, der i hvert fald understreger det uberegnelige element m. h. t. prisdannelsen inden for Fællesmarkeds landbrug og burde give de efterhånden vel nok ret fataltige danske landmænd, der stadig drømmer om paradisiske tilstande inden for EEC, stof til eftertanke.

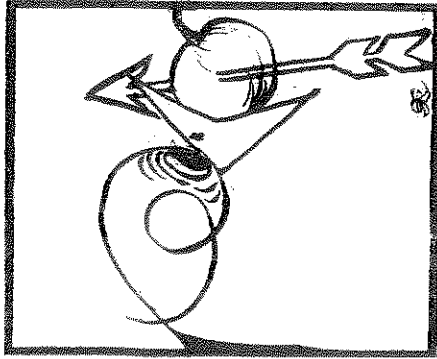
De vesttyske bønder har endnu – efter ti års forløb – ikke været i stand til at opnå nogen prisforbedring for produktionen af svinekød, mens svinekoteletter i løbet af det samme tidsrum er steget 40 pct. i butikkerne i de vesttyske byer. I et andet fællesmarkedsland, Belgien, opnåede de belgiske landmænd en forbedring af produktionsprisen på svinekød på 40 pct. regnet efter priserne i 1958, og prisen på de belgiske koteletter steg i butikkerne med 45 pct.; det er interessant – og sætter en streng under udtrykket uberegnelagt – at studere prisudviklingen på dette område i de to fællesmarkedslande.

Flere tal vil understrege det uberegnelige element i Fællesmarkeds landbrugssektor. I Belgien får hvedeproducenten i dag en pris, der ligger 0,9 pct. over prisen i 1958, men alligevel er prisen på brød i samme periode steget 65 pct.

I Vesttyskland er prisen til producenten på oksekød steget 24 pct. på 10 år, men den pris, forbrugerne skal betale, er steget med hele 89 pct.

I Frankrig er produktionsprisen på hvede steget 30 pct., mens brødet i butikkerne er steget med 124 pct. Et tilsvarende forhold finder vi i Holland, omend lidt

UGENSHAK

Hvis det ikke er pristalsrust at monstordyrene fødevarerne uden om pristallet for at give tilskud til at holde priserne (og pristallet) nede, så er det i hvert fald stengrenende sindssygt. Regeringen vil gerne se på Krag's forslag. – Hvad med at tilkalde en psykisk ekspert?

har i løbet af ti år fået en prisforøgelse på 29 pct., men de luxembourgske forbrugere må betale 68 pct. mere for oksekødet, end de gjorde i 1958.

Man kan næsten blive flov over, at man nu og da er faldet for fristelsen til at kalde landbrugspolitikken i EEC for planøkonomi, for hvordan finde hoved og hale i sådanne tal, bortset naturligvis fra, at det ser ud, som det i det store og hele er forbrugerne i Fællesmarkedet, der skal betale gildet. Vi nægter at tro på, at danske landmænd ved deres fulde fem skulle kunne føle sig tiltrukket af sådanne forhold. Hvad mener Landbrugsrådets præsident?

er.

Et nyt samfund

Den tekniske udvikling har medført betydelige ændringer i samfundet i de sidste årtier. Før krigen var det vigtigste spørgsmål for størstedelen af befolkningen at sikre sig en fast beskæftigelse, der gav et rimeligt udkomme. Da der blev arbejde til alle, og lønningerne derfor steg, blev der et kæpø om at sikre sig materielle goder. Dette gav nye impulser og fortsat ekspansion af erhvervslivet. Der tænkes, der arbejdes, der handles under højtryk, og produktionen synes for hvert tikår at kunne fordoble den udviking, der er sket i hele menneskehedens historie.

Samtidig hævdes det, at stadig flere får stress, og at behandlingen af psykiske lidelser stiller større krav til lægerne end nogensinde. Da arbejdstiden er blevet kortere og ferierne længere, ned der er skyld heri, men måske i højere grad kæpøbet om statussymboler, boligproblemer og vanskeligheder med at omstille sig i et ændret samfund.

Diskussionen om et nyt samfund er ført frem af ungdommen. Den har været vidtspændende fra krav om medbestemmelse i den offentlige undervisning, studenterløn, vuggestuer, boliger betalt af skatteyderne o. s. v., altså krav om større ydelser fra det etablerede samfund, hvilket vil sige beslaglæggelse af andre menneskers arbejdsudbytte og dermed beskæring af deres frihed, – til krav om større selvbestemmelse over den fremtidige udvikling, som har givet sig spredte udtryk i handling som oprettelse af kollektive samfund, i oprettelse af små private skoler, lejren i Thy m. v.

For 10 år siden var det moderne at være teknokrat. Partiet Liberalt Centrum byggede herpå, men blev hurtigt foreldet. I dag søger ungdommen i højere grad efter idealer, efter en politisk ideologi, der kan give rammen om en tilværelse i frihed og med større selvbestemmelse, end det teknokratiske samfund kan byde. – Der er her kun to ideologier at

VEJEN FREM

RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang – Nr. 35 – 22. august 1970

Retsforbundets forbundsråd

udtaler i en kommentar til fængselsdebatten:

Retsforbundet mener, at der i vort straffesystem er brug for grundlæggende reformer og ikke kun lapperier på det bestående.

I stedet for udbygning af straffeanstalter bør der sættes ind med udvidet og effektiviseret social pedagogisk rådgivning, så lovovertræderes resocialisering fremmes.

Vedtaget på forbundsrådsmøde 16.-8.

Friløbsberøvelse er et så alvorligt indgreb i menne-

Mod og mands hjerte

Hvad skal man sige til, at Lis Groes og Hans Hækkerup giver Jens Otto Krag et æselspark den dag, de giver meddelelse om, at de udtræder af Folketinget? Og at Viggo Kampmann nu vil have politikerne ud af Rådet, men at han ikke mødelede et ord derom, medens han selv var medlem deraf?

Mon ikke vi mangler en karaktermæssig vurdering af vore politikere? Lad os se dem vove pelsen, lad os høre dem indtage de upopulære standpunkter, når det kan komme til at gå ud over deres egen karriere. Først da kender vi deres uafhængighed og ubestikkelighed.

Gældet betragtingen ikke også de politikere, der som opposition stiller krav om alt det, de selv kunne have udrettet, medens de sad i regeringen?

(Arups Avis).

KORT SAGT

IKKE LET AT FORSTA

Jeg kan ikke forstå, at de radikale ikke kan udforme et radikalt arbejdsprogram, selvom de sidder i regering med partier, der har andre synspunkter. Det er de skjulte kompromiser, som er de kompromitterende, og ikke de åbenlyse, som er en selvfølgelig forudsætning for demokratiet.

(-Villy Sørensen)

☆

INDIEN IKKE U-LAND LÆNGERE!

De høje skattesatser i Indien har forvandelt privat opsparing til offentligt forbrug, noget, som har nedsat tempoet i den økonomiske udvikling.

(-Professor B. R. Shenoy).

☆

Når landet er i nød, så er det ikke de retfærdige, der frelser det, ikke dem, der følger, de har gjort noget; end mindre dem, der følger, de har gjort for meget. Nej, frelsen kommer fra de uretfærdige; fra dem, der følger, de har langt igen, og at deres offer var alt for lille; fra dem, der slår sig for bryttet, fordi endnu fik de ikke gjort nok, og får det aldrig.

(-H. C. Frederiksen).

☆

Når Labour-partiet overhovedet viser nogen interesse for socialistisk teori, er det altid på et tidspunkt, da partiet mangler magt til at føre teorien ud i praksis.

(-Brian Walden i New Statesman).

Obs! Obs! Obs!

Da der endnu mangler abonnementsindbetaling fra en del abonnenter, skal vi indfrægende bede om snarlig indsendelse af belebet, for et år kvartal kr. 15,00, hvis afbrydelse af bladets levering skal undgås.

Med venlig hilsen »Vejen Frem«s kasserer. Giro 78 35.

Kaj Harbøll.